

Forslag til forespørgselsdebat om ændring af navne på lokaliteter i Grønland, således at disse lokaliteters navne ændres fra udenlandske til grønlandske.

(Medlem af Inatsisartut Karl Lyberth, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling)

Indledningsvis vil jeg på vegne af Naalakkersuisut sige tak til medlem af Inatsisartut, Karl Lyberth, for hans forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt lokaliteter, de forskellige have og øernes navne i Grønland ikke bør ændres.

Ligesom forslagsstilleren selv skriver, overgik navngivningsautorisationen for lokaliteter, hvor Grønland har myndigheden, til Grønlands Hjemmestyre i 1983. Siden navngivningsautorisationen overgik til hjemmestyret, har Stednavnenævnet udført et stort arbejde med at indsamle, registrere og autorisere stednavne i Grønland i samarbejde med institutioner og personer. Desuden har de vejledt de grønlandske myndigheder og offentligheden i spørgsmål omkring stednavne i Grønland.

Vedrørende stednavne forholder tingene sig således:

- 3 ud af 5 medlemmer af Stednavnenævnet udpeges af Naalakkersuisut samt 2 fra Sprog-nævnet.
- Stadfæstelse af stednavne foregår på ét sprog, og dette blev effektueret i samarbejde med de danske myndigheder.
Det vil sige: originale grønlandske stednavne, som har eksisteret i mange år, bliver stadfæstet i dele af Grønland, hvor der tales grønlandsk, og hvor der er befolket. Europæiske stednavne bruges, hvor der ikke eksisterer grønlandske stednavne. Såfremt europæiske navne har grønlandske navne, skal de grønlandske stednavne benyttes i såvel befolkede og trafikerede steder.
- Europæiske stednavne, som ikke længere benyttes, bliver registreret af Register for Stednavne og betragtes som historiske oplysninger. Europæiske stednavne opkaldt efter medlemmer af Kongehuset og opkaldelse af nye benyttes.

Autorisation af grønlandske stednavne indgår ikke i europæiske stednavne i Nationalparkområdet. Dette skyldes, at stedet ikke bebos af grønlandssprogede, hvorfor de allerede benyttede stednavne benyttes uændret. Disse stednavne, som allerede benyttes i Grønland, er registreret, og såfremt steder skal navngives, bestræbes der alt for, at disse får grønlandske navne.

Ulige europæerne og lige andre Inuitrødder benytter grønlænderne grundlæggende ikke personnavne i forbindelse med navngivelse af stednavne. Landområder navngives f. eks. med udgangspunkt i naturens væremåde, naturens form, retning, hvilke naturressourcer, der er på stedet; havets og vandets væremåde, særlige karakteristika, personnavne, ikke permanente sæsonvise bosteder, opkaldt efter personer samt navngivelse ifølge sammenligning af stedets form.

Enkeltautorisation benyttes i Grønland i følge aftale med danske navngivningsmyndigheder. Dette foregår således: Stednavne, der i forvejen allerede er navngivet med grønlandske navne, navngives i følge en stadfæstelsesprocedure.

Europæiske navne på ubeboede steder er ikke blevet erstattet med grønlandske navne. Såfremt ændring af disse steder erstattes med personnavne, vil det være ensbetydende med, at dette foregår på europæisk vis, og det er man fra Stednavnenævnet tilbageholdende med.

De europæiske stednavne, der findes rundt omkring i kysten, har en vis værdi for den grønlandske historie og udvikling heraf. Naalakkersuisut mener, at der skal tages hensyn til disse stednavne i forbindelse med debatten omkring eventuel erstatning eller ændring af disse stednavne.

Afslutningsvis skal det orienteres, at Sprogsekretariatet har meddelt, at Stednavnenævnets arbejde med en fuldendt samling af stednavne af hele kysten er nært forestående.

Med disse ord ønsker jeg jer en god debat.